

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

6.12.2006

B6-0632/2006

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Pamatojoties uz jautājumu, uz ko sniedz mutisku atbildi B6-0120/2006,
ievērojot Reglamenta 108. panta 5. punktu,

iesniedza *Pervenche Berès, Wolf Klinz, Monica Frassoni, Magda Kósáné Kovács, Adeline Hazan, Alain Lipietz, Antolín Sánchez Presedo, Benoît Hamon, Rosa Miguélez Ramos, Bernard Poignant, Catherine Trautmann, Henri Weber, Inés Ayala Sender, Jean Louis Cottigny, Jean-Luc Bennahmias, Marc Tarabella, Jean-Paul Gauzès, Kader Arif, Marie-Arlette Carlotti, Martine Roure, Yannick Vaugrenard, Harlem Désir, Gilles Savary, Guy Bono, Janelly Fourtou, Marie-Line Reynaud, Bernadette Vergnaud, Catherine Guy-Quint, Pierre Moscovici, Jean-Claude Fruteau, Csaba Sándor Tabajdi, Françoise Castex, Anne Ferreira, Robert Navarro, Brigitte Douay, Bernadette Bourzai, Alain Hutchinson, Sérgio Sousa Pinto, Alejandro Cercas, Maria Badia I Cutchet, Ignasi Guardans Cambó, Michel Rocard*

par ietekmi, ko izraisīs Hāgas konvencijas par vērtspapīriem parakstīšana

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ietekmi, ko izraisīs Hāgas Konvencijas par vērtspapīriem parakstīšana

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Hāgas Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami atsevišķiem starpnieku turējumā esošiem vērtspapīriem, un paskaidrojuma ziņojumu,
 - ņemot vērā Padomes lēmuma priekšlikumu attiecībā uz Hāgas konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami atsevišķiem starpnieku turējumā esošiem vērtspapīriem, parakstīšanu,
 - ņemot vērā Komisijas pētījumu par dažiem juridiskiem aspektiem Hāgas konvencijā par tiesību aktiem, kas piemērojami atsevišķiem starpnieku turējumā esošiem vērtspapīriem,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem un it īpaši tās 9. pantu ;
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija direktīvu par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un it īpaši tās 9. panta 2. punktu;
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa direktīvu 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju un it īpaši tās 24. pantu un 31. panta trešo ievilkumu;
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumus;
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Eiropas Parlamenta līdzdalību Hāgas konferences darbā pēc Kopienas pievienošanās,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam « Mijieskaita operācijas un starpbanku norēķini Eiropas Savienībā — galvenie politikas jautājumi un turpmākie uzdevumi” ;
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 2. punkta pirmo daļu un 3. punkta otro daļu ;
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā Hāgas Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami atsevišķiem starpnieku turējumā esošiem vērtspapīriem, nav saderīga ar Nodrošinājuma līgumu direktīvu, Norēķinu galīguma direktīvu un Kredītiestāžu likvidācijas direktīvu;
- B. tā kā Komisija tāpēc ir paredzējusi pārskatīt šīs trīs direktīvas, kuras tika pieņemtas koplēmuma procedūrā ar Parlamentu;
- C. tā kā šīs direktīvas izvirzīja tā saukto *PRIMA* principu (*Place of the Relevant*

Intermediary Approach jeb attiecīgā starpnieka atrašanās vietas valsts princips), lai garantētu maksājumu juridisko noteiktību un finanšu starpnieku efektīvu pārraudzību;

- D. tā kā vēl nav saskaņotas materiālās tiesības īpašuma, balsstiesību un centrālo depozitāriju tiesību un pienākumu jomā attiecībā uz kontu īpašniekiem un īpaši - attiecībā uz to aktīvu nošķiršanu, kas atrodas starpnieka turējumā, no tiem, kuri tiek turēti klienta uzdevumā, pirms atteikšanās no *PRIMA* principa ir nepieciešams apspriesties ar Eiropas Parlamentu, atsaucoties uz iepriekšēju visu ieinteresēto komiteju sagatavotu padziļinātu pētījumu;
- E. tā kā Hāgas Konvencijas ratifikācijai ir vajadzīga Eiropas Parlamenta piekrišana,
1. atkārtoti atgādina, ka ir vajadzīga demokrātiska kontrole sarunām ar Hāgas Konferenci par starptautiskajām privāttiesībām;
 2. uzsver, ka pirms ratifikācijas noteikti ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu, īpaši par sarunu pilnvaru projektiem un nošķiruma klauzulu nepieciešamību;
 3. atgādina, ka Parlaments piešķir lielu nozīmi *PRIMA* principam, kopējas sistēmas noteikšanai mijieskaita operācijām un starpbanku norēķiniem, efektīvai cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un tam, vai tiek ievēroti akcionāru balsošanas mērķi;
 4. uzskata, ka starptautiskā līmenī izšķiroša nozīme ir iepriekšējai juridiskās noteiktības garantēšanai attiecībā uz tiesību aktiem, kurus piemēro dažiem jautājumiem saistībā ar kontā reģistrēto un starpnieku turēto vērtspapīru turēšanu, noslēgšanu un atsavināšanu, kā arī saistībā ar šādu vērtspapīru izmantošanu kā nodrošinājumu, un ļoti svarīgi ir samazināt sistēmiskos riskus, ko var radīt nenoteiktība šajā jomā;
 5. pauž bažas par Eiropas Centrālās bankas vairākkārt izteiktajiem iebildumiem attiecībā uz sistēmiskajiem riskiem un strauju ar garantiju izpildi saistītu strīdu pieauguma risku, kad tiesām jāpiemēro citas valsts tiesību akti, lai noteiktu, piemēram, garantiju nodrošinājuma pakāpi;
 6. uzskata, ka visiem sistēmas dalībnieku kontos reģistrēto vērtspapīru īpašumtiesību aspektiem jāpiemēro viena un tā pati tiesību sistēma un ka vienai un tai pašai juridiskajai sistēmai jāattiecas uz tiem līgumattiecību aspektiem, kuri regulē sistēmas un ikviena tās dalībnieka attiecības, lai garantētu sistēmas noteiktību, drošumu un pārredzamību;
 7. uzskata, ka ES iekšienē veikto darījumu drošuma garantēšana ir svarīgāka par to darījumu veicināšanu, kas notiek starp ES un pārējām pasaules valstīm;
 8. izsaka nožēlu, ka „esamības pārbaude” (Konvencijas 4. panta 1. punkts) nav pietiekami stingri noteikta un ka ir pieļauti izņēmumi attiecībā uz sabiedrisko kārtību regulējošiem tiesību aktiem (Konvencijas 11. panta 3. punkts), jo tas var veicināt vēlmi izraudzīties mazāk stingrus tiesību aktus un radīt kropļojumus finanšu pakalpojumu iekšējā tirgū;
 9. aicina Komisiju iesniegt izsmelošu pētījumu par to, kā pievienošanās Konvencijai ietekmēs Eiropas Savienības tiesības un ekonomiku; šajā pētījumā īpaši jānorāda, kāda būs pievienošanās fiskālā ietekme, kādas sekas izraisīs risku novirzīšana starp

dalībniekiem (centrālajiem depozitārijiem, bankām, noguldītājiem) pēc atteikšanās no *PRIMA* principa, kā pievienošanās ietekmēs ar vērtspapīru saistīto balsstiesību īstenošanu, kāda būs ietekme uz vērtspapīra galīgā īpašnieka peļņu, uz cīņu pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu, starpbanku norēķinu sistēmas efektivitāti un kredītiestāžu maksātspējas riska noteikšanu;

10. prasa, lai šo ietekmes pētījumu pieņem Komisāru kolēģija, pirms Kopienas vārdā ir izteikta apņemšanās parakstīt Konvenciju;

11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.